

Înserare

Petrache Mariana

ÎNSERARE

Nu mai știu de ce sufletu-ți geme,
De ce-mi pâlpâie-n ochi flacăra verde
Că-mi uiți iubirea, de ce m-aș teme
Când inima ta, într-a mea se pierde.

Trăim amândoi o clipa fermecată,
Pe lutul încins, cu tine țin pasul
Adun nisipul scurs din clepsidra crăpată,
Timpul învârte prea repede ceasul.

Ne îmbrățișăm pe câmpul văratic,
Noi doi și o noapte înstelată,
Ne mângâie fruntea doar vântul zănatic
Și dorul ne-aduce din nou laolaltă.

Se-apeacă-n noi, jerbe de stele
Și peste noi mai cerne puf de păpădie
Se zvârcolește trupul încins și minți rebele,
Când iarba mă cuprinde cu mângâiere-ai mlădie

Într-o horă de foc, trupuri dansează,
În ochii tăi cerul se-ncheagă,
Mâini și trupuri cu patimi oftează
Făclie ard în amurg și gândul se roagă.

Mariana Petrache
21 aprilie 2018